

Den 19. oktober ble Paul VI, pilgrimspaven, saligkåret

Han helbredet et lite barn som fremdeles befant seg i sin mors mage. Det var dette miraklet som førte til saligkåringen. Den hellige Josemaría beskrev ham som en pave "med stor omtanke for de fattige og de nødlidende".

24.10.2014

Under messen som avsluttet den ekstraordinære bispesynoden om

familien erklærte pave Frans en av sine forgjengere salig.

Prosessen for saligkåringen av Giovanni Montini begynte 11. mai 1993. 7. mai 2014 ble miraklet godkjent. Det fant sted i Florida (USA) i 2001. En kvinne som var gravid i femte måned fikk problemer, og legene sa at barnet kom til å dø i morens mage. Det ble anbefalt abort, men kvinnen avslo. Barnets bestemor la et bønnekort på morens mage og ba i flere dager sammen med andre i sin menighet. Femten uker senere ble barnet født uten problemer.

Han som alltid hadde fremmet familien og livet, bekreftet på denne måten at han fremdeles var aktiv. "Det var et mirakel helt i stil med pave Paul VI's lære," sa Antonio Marrazzo, som ledet saligkåringprosessen. "Dette viser oss at Gud beskytter oss helt fra mors

liv, helt fra livets begynnelse. For Gud er livet et gode som ikke kan manipuleres. Det er et gode fra Gud".

Da han ble valgt til pave 21. juni 1963, tok han navnet Paul, fordi han ønsket å forkynne Jesu lære til hele verden. Han ble den første pave som reiste til alle fem kontinenter, derav navnet "Pilgrimspaven". Med sine ti reiser åpnet han en ny vei som hans etterfølgere fortsatte.

Han arbeidet også utrettelig for økumenikken. I denne forbindelse kan spesielt nevnes reisen til Det hellige land i 1964, der han møtte patriarken av Konstantinopel, Athenagoras I. Dekretene om gjensidig ekskommunisering fra 1054, som førte til skisma mellom den østlige og vestlige Kirke, ble tilbakekalt og la grunnlaget for en ny giv for å gjenopprette enheten blant de kristne.

Pave Paul videreførte og avsluttet Det annet Vatikankonsil, som hans forgjenger Johannes XXIII hadde sammenkalt, og i de følgende årene sørget han for å sette konsilets vedtak ut i livet.

Paul VI og den hellige Josemaría

Når den hellige Josemaría snakket om sin første tid i den evige by i 1946, sa han at msgr Montini, som den gang var visestatssekretær for pavens utenriksdepartement, "var den første venn jeg fant her i Roma". Msgr Montini var en av de første som grunnleggeren av Opus Dei hadde kontakt med i Vatikanet, på den tiden da Opus Dei begynte å bli kjent i kirkelige kretser.

21. november 1965 besøkte Paul VI Opus Dei-senteret ELIS i Tiburtino i Roma.. Paven ble der mye lenger enn planlagt. Han holdt messe, velsignet et bilde av den hellige Jomfru som skulle henge i en liten kirke på

universitetet i Navarra, og besøkte alle lokalene i senteret.

I boken "Mannen fra Villa Tevere" står det:

"Paul VI liker det han ser. Han husker at han for mange år siden, like etter andre verdenskrig, gikk gjennom dette strøket. Noen gategutter ropte til ham: – Gi oss arbeid! Gi oss arbeid! - Hva kan dere gjøre da? – Alt ... Ingenting ... egentlig.

Svaret kunne ikke ha vært mer bedrøvende. Nå ser han at det finnes noe som kan tilfredsstille behovene. Og da Escrivá ber om velsignelse over alle som befinner seg der, i disse nye bygningene, foreslår Paul VI: "Benediciamo insieme, la oss velsigne sammen, begge to samtidig." Escrivá, rørt over pavens aktelse, faller på kne og bøyer hodet.

Etterpå, da Paul VI skal ta avskjed, faller Escrivá igjen på kne for å kysse pavens ring. Men paven tar han om albuene, løfter ham opp og slår armene om ham mens han sier: "Tutto, tutto qui e Opus Dei! Alt, alt her er Opus Dei!"

Paven tilføyer at ELIS "ikke bare er et hotell, eller et kontor eller en skole eller en sportsklubb: det er et sted der vennskap, tillit og glede skaper en helt unik atmosfære; her får livet mening, verdighet og håp."

Forfatteren av boken "Før, mer og bedre", skriver at da den hellige Josemaría kom til Madrid like etter at paven hadde besøkt Centro ELIS, fortalte han at "Paul VI, som er så opptatt av fred, av kjærlighet, av omsorg for de fattige, som ønsker så inderlig at det var likhet i verden, at ingen mangler noe, sendte beskjed til meg gjennom kardinal Del'Acqua at han ønsket å åpne Tiburtino før

konsilet ble avsluttet. Slik kunne biskopene fra hele verden se hvor stor pris han satte på Opus Dei og hvor høyt han ønsket at alle mennesker hadde muligheten til å lykkes i verden - det er deres rett, men de finner ikke muligheter til å utøve denne retten!"

Paul VI og den salige Álvaro del Portillo

24. januar 1964 mottok paven grunnleggeren av Opus Dei i audiens. Etterpå kom Álvaro del Portillo inn for å hilse på paven. Den hellige Josemaría beskriver selv møtet i et brev noen dager senere: "Til slutt sa jeg at jeg var kommet sammen med Álvaro, og paven ba ham komme inn, og vi snakket om hvor mye kontakt vi hadde hatt siden 1946. Paven sa til Álvaro: 'Sono diventato vecchio - jeg er blitt gammel.' Og jeg sa: 'Santita, e diventato Pietro - Deres Hellighet, De er blitt Peter!' Før vi tok avskjed ga

han oss en lang og hjertelig
velsignelse, og mens det ble tatt to
fotografier av oss, hvisket han til
Álvaro: "Don Álvaro, ... don Álvaro".

Den salige Álvaro del Portillo fortalte
i et intervju om et møte han hadde
med Paul VI like etter at han var blitt
den hellige Josemarías etterfølger.
Paven sto ved et bord, løftet hendene
og gratulerte ham på det hjerteligste.
"Deres Hellighet, "sa don Álvaro, "jeg
takker så meget for Deres
lykkeønskninger, men jeg ber også
om Deres velsignelse og bønn for
meg. For jeg er etterfølgeren til en
hellig mann, og det er ikke enkelt!"
Paven svarte: "Nå er den hellige
mannen i himmelen, og han sørger
nok for at Opus Dei har fremgang!"

.....

den-19-oktober-ble-paul-vi-
pilgrimspaven-saligkaret/ (07.08.2025)